

Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

53-ՈՂ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՆՈՅՏԱԲԵՐ - ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2022

Առաքալայի, Անտիքայի Միացում, Զահանգիտք, Հարաբարի եւ
Կրանանի ACM-ի խումբին կողմէն կը շնորհաւորենք Սուրբ Ծնունդը եւ
զինչեւ իւր փայլի կը մարտնչենք բոլորիդ:

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵՆՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Սուրբ Ծնունդ	3
<i>Հովիւ Հրաչ Գույումեան</i>	
Վարժութիւններու ստուգաթերթիկ	4
<i>Նէյլ Պուքման</i>	
Ճշմարիտ Սուրբ Ծնունդ	6
<i>Ճորճ Հատր</i>	
Սովսեսի անյաջողութիւնները (2) . . .	11
<i>Տոն Սթորմըր</i>	
Ինչո՞ւ կ'ուշանաս	13
<i>Քաղուած</i>	
Օղային վերելք	15
<i>Քաղուած</i>	

Կազմի նկարը՝ Հայկական աւանդական
խեցեգործութիւն, Օգոստոս 2016թ.:

- Փա՛ռք տուէք Տիրոջը Իր բոլոր օրհնութիւններուն համար, որոնք հեղեղեց մեզ վրայ 2022 թ.-ի ընթացքին:

Աղօթեցէ՛ք

- Շատերու հոգիներու փրկութեան համար, մինչ կը մօտենան Աստուծոյ խօսքը լսելու համար:
- Մեր 11 ծառայակիցներու եւ անոնց ընտանիքներուն համար, որպէսզի Տէրն օգտագործէ զանոնք Իր փառքին համար:
- շատ մանուկներու եւ բազմաթիւ գիւղերու համար, որոնց կ'այցելենք այս տօնական օրերուն՝ Քրիստոսի Աւետարանի լոյսը տարածելու համար:
- մեր խնամքի տակ գտնուող հիւանդներու համար, ովքեր դեղորայքի եւ շատ անհրաժեշտ վիրահատութիւններու կարիք ունին:
- հովանաւորներուն համար, որպէսզի կարողանան հաւատարմաբար շարունակել օժանդակել Լիբանանի ու Հայաստանի մէջ նիւթական նեղութիւններէ անցնող բազմաթիւ ընտանիքներուն:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Սուրբ Ծնունդ

Ոմանց համար Սուրբ Ծնունդը կը նշանակէ խաղալիքներ, տօներ, երեկոյթներ ու նուէրներ: Բայց իրականութեան մէջ ի՞նչ է Սուրբ Ծնունդը: Եսայեայ 9:6-ի մէջ կը կարդանք. «Վասն զի մեզի մանուկ մը ծնաւ, մեզի որդի մը տրուեցաւ եւ իշխանութիւնը անոր ուսին վրայ պիտի ըլլայ: Անոր անունը պիտի կոչուի Սքանչելի, Խորհրդակից, Հօր Աստուած, Յաւիտենականութեան Հայր, Խաղաղութեան Իշխան»:

Փրկիչը ծնաւ. Աստուած մանուկի կերպարանք հագած ծնաւ Հրեաստանի Բեթլեհեմին մէջ: Փրկիչը ծնաւ՝ բերելով փրկութիւն ողջ մարդկութեան համար: Աստուածաշունչին մէջ կը կարդանք Անոր հրաշքներու եւ ուսմունքի մասին: Այս Փրկիչը նոյնն է երէկ, այսօր ու յաւիտեան: Շատերը ապաշխարութեամբ Անոր եկան եւ նոր կեանք ստացան Քրիստոսով:

Խաղաղութեան Իշխան. Պարգապէս մայեցէ՛ք ձեր շուրջը: Աշխարհը քառսի մէջ է: Այն ամէնը ինչ կը տեսնենք ու կը լսենք՝ ազահութեան, ատելութեան ու պատերազմի մասին է: Յիսուսի ժամանակներէն շատ բան չէ փոխուած: Ան եկաւ մեր սրտերուն խաղաղութիւն բերելու: Ան Խաղաղութեան Իշխանն է: Եթէ ձեր սրտին մէջ չհրաւիրէք Իրեն, ապա երբեք պիտի չունենաք այն խաղաղութիւնը, որը Յիսուսը կրնայ բերել ձեր կեանքին, սրտին ու ձեր ընտանիքին մէջ:

Սքանչելի Խորհրդակից. Եսայեայ մարգարէի կողմէն տրուած անուն: Յիսուսը մեր խորհրդատուն է: Ան միակն է, ով կը հոգայ, կը հասկնայ, ով կ'օգնէ մեզ, երբ կարիքի մէջ ենք: «Եկէ՛ք ինծի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ եւ ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ» (Մատթ. 11:28): Յիսուսը հանգստութիւն կուտայ անհանգիստ սրտին:

Հայր Յաւիտենականութեան. Յիսուսը սկզբէն էր, արարչագործութեան ժամանակէն առաջ: Ան է մեզ առաջնորդողը, պաշտպանողը եւ Հովիւը: Օր մը, երբ Երկինք հասնինք, այս նոյն Յիսուսը պիտի ըլլայ մեր յաւիտենականութեան Հայրը: Այո՛, մենք բոլորս ծունկի պիտի գանք ու պիտի երկրպագենք զինք՝ փառաբանելով Իր սուրբ անունը:

Հ. Գ.

Վարժութիւններու ստուգաթերթիկ

«Ուստի մենք ալ, որ այսչափ վկաներու բազմութեամբ շրջապատուած ենք, ամէն ծանրութիւն մեր վրայէն մէկդի ձգենք եւ մեզ դիւրաւ պաշարող մեղքը: Համբերութիւնով վազենք մեր առջեւ դրուած ասպարեզի ընթացքը» (Եբր. 12:1):

«Եղբայրներ, ես չեմ սեպեր թէ բռներ եմ: Բայց յիշեցնեմ թէ ետեւի եղածները մոռցած եմ ու առջեւի եղածներուն կը դիմեմ: Նպատակը դիտելով՝ դէպի Քրիստոս Յիսուսով եղած Աստուծոյ վերին կոչումին մրցանակին կը վազեմ» (Փիլիպ. 3:13-14):

Վազքի մրցոյթի աշխարհի ախոյեանն ունէր մէկ պարզ կանոն. «Երբեք, երբեք, երբեք չյանձնուիլ»: Մրցավազքն աւարտելու իր պողպատեայ վճռականութեանը ետին կանգնած էր երկար ժամերու մարզումներն ու վարժութիւնները:

Արդեօք կը համարձակուիմք պատկերացնել, թէ առանց անձնական կարգապահութեան եւ մարզումներու, մենք կրնանք յաղթահարել իւրաքանչիւր խոչընդոտ ու պատուով աւարտել մեր հոգեւոր մրցավազքը: Ի հարկէ ո՛չ:

Դուք քրիստոնեա՞յ էք: Արդեօք փրկուա՞ծ էք Տէր Յիսուսի արիւնով: Եթէ այո, ապա պահ մը տրամադրէ՛ք այս «Վարժութիւններու ստուգաթերթիկին»: Ինչպէ՞ս կը գնահատէիք ձեր կեանքը այս կէտերու լոյսի ներքոյ:

□ Ես սրտիս մէջ որոշած եմ Տէր Յիսուս Քրիստոսին հետեւիլ իմ կեանքիս մնացած բոլոր օրերուն մէջ

Մարզումը կը սկսի սրտին մէջ: Մենք գուցէ շատ թերութիւններ ու վախեր ունենանք, սակայն եթէ կը փափաքինք Աստուծոյ փառաբանել մեր կեանքին մէջ, ապա Տէրը, անշուշտ, կրնայ մեզ ընտրել եւ օգտագործել Իր փառքին համար (Առակ. 4:23):

□ Ես հաշուած եմ Քրիստոսին հետեւելու գինը ու պատրաստակամ եմ (Աստուծոյ օգնութեամբ) այն վճարելու

Տէր Յիսուսը սորվեցուց մեզ գինը հաշուի առնել (Գլուկ. 14:25-33): Մենք նեղ եւ դժուար ճամբուն վրայ ենք, որը կը տանի դէպի կեանք,

այլ ոչ թե՝ դէպի կործանում տանող լայն ճամբուն վրայ (Մատթ. 7:13-14):

❑ Ես ամեն առիթ կ'օգտագործեմ՝ Սուրբ Գիրքէն եւ ուրիշ քրիստոնեաներէն սորվելու համար

Տիրոջ խորհուրդները մեր խորհուրդները չեն (Եսայ. 55:8-9), եւ մենք Իր մտքի ու իմաստութեան կարիքն ունինք: Մենք պէտք է ձեռնամուխ ըլլանք ինքներս մեզ Երկնային ճամբուն կանոններուն կրթելու գործին մէջ:

❑ Ես կը սորվիմ Աստուծոյ թոյլ տալ սիրտս քննելու ու ճամբաս առաջնորդելու մէջ

Աստուծոյ Խօսքի սերմը պէտք է խոր արմատներ նետէ մեր սրտերուն մէջ (Մատթ. 13:20-21): Առանց ապաշխարութեան եւ խոնարհութեան, մենք անշուշտ կը մոլորուինք:

❑ Ես միշտ կը ձգտիմ Աստուծոյ եւ մարդկանց առջեւ մաքուր խիղճ ունենալ

Ասիկա Պօղոսի՝ կեանքի սկզբունքներէն մէկն էր (Գործք 24:16): Եթէ թոյլ տանք ապականած խիղճ ունենալ, ապա չենք կրնար յաջողութեան հասնիլ:

❑ Ես կը սորվիմ ու կը կիրառեմ ինքնակարգապահութիւն

Ինքնակարգապահութիւն կամ ինքնատիրապետում կը նշանակէ, թէ ես կ'ընտրեմ, թէ ինչպէս կը ծախսեմ ժամանակս ու ոյժս Աստուածահաճոյ կերպով, եւ ոչ թէ ինծի կը վերահսկեն զգացումները, տրամադրութիւնը կամ ծուլութիւնը:

❑ Ես կ'աշխատիմ անձնական աղօթքի կեանք ունենալ եւ ուրիշների համար բարեխօսելու սովորութիւն

Տէր Յիսուսի ուսմունքն ու կեանքը ցոյց կուտան աղօթքի կենսական նշանակութիւնը:

❑ Ես կը սորվիմ արագ ըլլալ լսելու մէջ եւ դանդաղ՝ խօսելու ու բարկանալու մէջ

Լաւ կ'ընենք, եթէ կարողանանք սանձել մեր լեզուն (Յակ. 1:19-20, 3:2): Չսանձուած լեզուն շատ մեղքեր եւ վիրատրանքներ կը պատճառէ:

❑ Ես կը սորվիմ իմ ամբողջ կեանքս դատել (տունը եւ դուրսը) Աստուծոյ Խօսքի լոյսին ներքոյ

Մեր իրական ով ըլլալը կ'երեւնայ թէ տան մէջ ինչպէս կը վարուինք: Եթէ սորվինք տան մէջ Հոգիով ապրիլ, ապա մեր կեանքի միւս ոլորտներուն մէջ յաղթանակը համեմատաբար աւելի հեշտ կ'ըլլայ:

❑ Ես ամէն տեսակի հնարատրութիւն կ'օգտագործեմ ուրիշներուն օգնելու, ծառայելու եւ քաջալերելու համար

Մենք օրհնութիւն ենք ուրիշներու համար, մինչ կը ծառայենք Տիրոջը եւ Իր ժողովուրդին: Մենք կը սրբագործուինք այդ ծառայութեան մէջ ու միջոցով:

«Տէ՛ր, որո՞ւ պիտի երթանք, դուն յաւիտենական կեանքի խօսքեր ունիս» (Յովհ. 6:69):

Նէյլ Պուքման

ճշմարիտ Սուրբ Ծնունդ. զոհողութիւն եւ տօնակատարութիւն

Տարեդարձի տօնակատարութեան ժամանակ մենք կը նշենք յոբելեարի կեանքը: Բայց ինչ, եթէ վերջինս ներկայ չ'ըլլայ տօնակատարութեանը: Շատ ամօթալի կ'ըլլար, այնպէս չէ՞: Սովորաբար Սուրբ Ծնունդը կը նշենք ընտանիքի անդամներու եւ ընկերներու հետ: Սակայն վերջերս յիշեցի, որ Սուրբ Ծնունդը միայն տօնակատարութիւն չէ: Անոր մէջ կը մտնէ նաեւ շատ զոհողութիւններ, քանի որ Քրիստոսի աշխարհ գալու մէջ ներառուած է զոհողութիւնը: Զոհաբերել կը նշանակէ պատրաստակամօրէն հրաժարիլ ինչ որ քան յանուն աւելի լաւ քանի: Այս յօդուածը տօքթ. Խավիէր Լակշմանի այս թեմայի վերաբերեալ ներկայացման ամփոփագիրն է:

Սուրբ Ծննդեան շրջանը պարզապէս տօնակատարութիւններ, ուտելիքներ, խմիչքներ, զարդարանքներ, Սանթա քլաուզ, նուէրներ կամ մաղթանքներ չեն: Աստուծոյ Սուրբ Ծննդեան տօնակատարութեան մաս կը կազմեն, որոնք ճշմարիտ Սուրբ Ծնունդի արդիւնքն են: Բայց առանց ծննդեան Յոբելեարին (Յիսուս Քրիստոսին) Սուրբ Ծնունդը նշելը ամօթալի ու ողբերգական է:

Առաջին Սուրբ Ծնունդը

Առաջին Սուրբ Ծնունդը մեծ շուքով կատարուեցաւ: Երբ հովիւներուն յայտնեցին Յիսուս մանուկի մասին բարի լուրը, հրեշտակները փառաբանեցին Աստուծոյ երգելով. «Երկնքի բարձրութեան մէջ Աստուծոյ փառք» (Դուկ. 2:14-18): Իսկ հովիւները շատ ոգեւորուեցան, երբ տեսան մանուկ Յիսուսին:

Իսկ Մարիամի ընտանիքը: Գուցէ իրենց ամօթի պատճառով չնշեցին Յիսուսի ծնունդը: Անոր յղիութիւնը յայտնի պիտի ըլլար իրենց տեղական համայնքի մէջ, եթէ նշելու ըլլային: Ոչ ոք պիտի չհաւատար, որ իր որովայնին մէջ կը կրէ սուրբ Մանուկին: Ինչպէս բոլորը, այնպէս ալ իր ընտանիքը պիտի մտածէր, որ իր որովայնի մէջ ապօրինի մանուկ կը կրէ, ինչը ամօթ ու խայտառակութիւն պիտի բերէր ընտանիքին ու համայնքին: Նոյնիսկ իր նշանած Յովսէփը ծրագրած էր գաղտնի բաժնուիլ իրմէ (Մատթ. 1:18-25): Բայց ան փոխեց իր միտքը, երբ հրեշտակը ըսաւ իրեն, որ Յիսուսն իսկապէս սուրբ Մանուկ է:

Արդեօք Աստուած նշեց առաջին Սուրբ Ծնունդը: Հաւանաբար ոչ: Սա մարդկութեան պատմութեան մէջ այն պահն էր, երբ Աստուած Իր Որդին աշխարհի որկեց, որպէսզի մեղաւոր մարդկանց հետ մնայ: Այսպիսով, կուլիսներու ետին կը նշմարենք առաջին Սուրբ Ծնունդի գոհաբերական կողմը:

Սուրբ Ծնունդը Աստուծոյ գաղափարն էր

Յիսուսը Նիկողէմոսին սորվեցուց. «Վասն զի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչեւ իր միածին Որդին տուաւ, որպէս զի ամէն ո՛վ որ Անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաիտենական կեանք ունենայ» (Յովհ. 3:16): Այս համարին մէջ չորս կարեւոր միտքեր կան՝ Աստուծոյ սէրը, Աստուծոյ տալը, հաւատալու հրաւերը եւ ապրելու հրաւերը: Առա-

ջին երկուքը եւ վերջին երկուքը շաղկապուած են: Աստուած այնքան սիրեց, որ տուաւ: Աստուծոյ համար սիրել կը նշանակէ տալ: Ան տուաւ լաւագոյնը, որ կրնար տալ, այսինքն՝ Ինքնիրեն: Այնուհետեւ ըսաւ. «Ով որ Անոր հաւատայ»: Տէր Յիսուսը Նիկողէմոսին կը յորդորէ հաւատալ, որ Ինքը Աստուծոյ Որդին է, որպէսզի կորստեան փոխարէն յաւիտենական կեանք ունենայ: Տալը միշտ զոհաբերական է, մինչդեռ ստանալը՝ (այս պարագային՝ յաւիտենական կեանք ստանալը) տօնելու առիթ:

Սուրբ Ծնունդին կը յիշենք, որ Աստուած Ինքն Իր Անձը տուաւ, որը զոհաբերութիւն է: Յիսուսին երկիր դրկելը Աստուծոյ գաղափարն էր: Այս առումով Աստուած հիմնեց Սուրբ Ծնունդը: Եւ երբ կը ստանանք Աստուծոյ պարգելը (ներումը, սէրը, ուրախութիւնը, խաղաղութիւնը եւ յաւիտենական կեանքը՝ Յիսուսի միջոցով), սա տօնելու առիթ է: Եկէ՛ք դիտարկենք չորս բաներ, որոնք Աստուած զոհաբերեց առաջին Սուրբ Ծնունդին, որպէսզի կարողանանք ճիշտ տօնել այն:

Աստուծոյ փառքի զոհաբերութիւնը

Իր մահապատժի նախորդ գիշերը Յիսուսն աղօթեց Հայր Աստուծոյ ըսելով. «Եւ հիմա, ո՛վ Հայր, փառաւորէ՛ զիս քու քովդ այն փառքովը որ աշխարհի ըլլալէն առաջ քովդ ունէի» (Յովհ. 17:5): Նախքան Քրիստոսի աշխարհ գալը, Ան կ'ապրէր Երկնքի մէջ Հայր Աստուծոյ հետ: Ան ունէր Աստուածութեան փառքն ու շքեղութիւնը: Բայց առաջին Սուրբ Ծնունդին Յիսուսը քօղարկեց Իր փառքը: Տեսանելի ըլլալու փոխարէն, այն ծածկուած էր: Յովհ. 17-րդ գլխուն մէջ Յիսուսը կ'աղօթէ, որ Իր տեսանելի փառքը վերականգնուի Երկնքի մէջ:

Պօղոսը կը բացատրէ, թէ ինչու Յիսուսը զոհաբերեց Իր փառքը. «Եւ կամ եթէ ուզէ իր փառքին ճոխութիւնը ցուցնել ողորմութիւն գտնող անօթներուն, այն փառքին համար, որ նախապէս պատրաստեց. Այսինքն՝ մեզի՝ որ կանչեց, ո՛չ թէ միայն Հրեաներէն, հապա հեթանոսներէն ալ» (Հռովմ. 9:23-24): Աստուած որոշ մարդկանց կը պատրաստէ փառքի համար: Յիսուսը պէտք է զոհաբերէր Իր փառքը առաջին Սուրբ Ծնունդին, որպէսզի մենք կարողանանք վերականգնել մեր փառքը (որը կորսուեցաւ Ադամի ու Եւայի ձեռքով Եդեմի պարտեզին մէջ)՝ վստահելով Յիսուս Քրիստոսին:

Առաջին Սուրբ Ծնունդին Աստուած ոչ միայն զոհաբերեց Իր փառքը այլեւ՝ Իր հարստութիւնը:

Աստուծոյ հարստութեան զոհաբերութիւնը

Պօղոսը սորվեցուց, որ Յիսուսը առատաձեռնութեան ամենամեծ օրինակն է. «Քանզի դուք գիտէք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին շնորհքը, թէ ինք ձեզի համար աղքատ եղաւ՝ ան որ հարուստ էր, որպէս զի դուք անոր աղքատանալովը հարստանաք» (Բ Կորնթ. 8:9): Յիսուսը չափազանց հարուստ էր, քանի որ Աստուած է: Բայց առաջին Սուրբ Ծնունդին Ան աղքատացաւ: Այսպիսով, Ան հարստութիւնէն հրաժարեցաւ ու աղքատութիւնը հագաւ: Յիսուսը հրաժարեցաւ ամէն ինչէ, որպէսզի մեզ նման աղքատ մեղաւորները, ովքեր Աստուծոյ դատաստանի տակ էին, կարողանան հարստանալ Իրմով: Մենք հարուստ ենք «Քրիստոսով»:

Մենք չենք կրնար Սուրբ Ծնունդը հասկնալ առանց խաչելութեան եւ յարութեան, քանի որ մարդեղացումը (Քրիստոսի ծնունդը) խաչելութեան միջոցով դարձաւ փրկարար իրադարձութիւն:

Առաջին Սուրբ Ծնունդին Աստուած ոչ միայն զոհաբերեց Իր փառքն ու հարստութիւնը, այլեւ՝ Իր կեանքը:

Աստուծոյ կեանքի զոհաբերութիւնը

Յիսուս ըսաւ. «Իմ կեանքս ոչխարներուն համար կը դնեմ» (Յովհ. 10:15) եւ «Քանզի Որդին մարդոյ չեկաւ սպասատրութիւն ընդունելու, հապա սպասատրութիւն ընելու եւ իր կեանքը շատերուն համար իբր փրկանք տալու» (Մարկ. 10:45):

Երբ Յիսուսը որպէս մանուկ ծնաւ առաջին Սուրբ Ծնունդին, Ան եկաւ զոհաբերելու Իր կեանքը: Այսպիսով Սուրբ Ծնունդը արժեցաւ Աստուծոյ կեանքը: Ինչո՞ւ: Որպէսզի մենք կարողանանք ունենալ Իր կեանքը: Յիսուս ըսաւ. «Ես եկայ որ կեանք ունենան եւ ա՛լ աւելի ունենան» (Յովհ. 10:10): Այստեղ յիշատակուած «կեանքը» հոգեւոր կեանքն է: Այս կեանքը տրուած է Աստուծոյ կողմէն՝ Յիսուս Քրիստոսին վստահելով (Յովհ. 5:39-40, Ա Յովհ. 5:11-12): Քանի որ ունինք հոգեւոր կեանք, մենք կրնանք տօնել Սուրբ Ծնունդը՝ ուրախանալով Յիսուսով, ով հոգեւոր կեանքի աղբիւրն է: Ինչպէս տեսանք Յովհ.

3:16-ի մէջ, Ան կը սիրէ տալը, եւ մենք կը հաւատանք, որպէսզի ապրինք (հոգեւորապէս): Բայց եթէ հոգեւորապէս մեռած ենք, մեր Սուրբ Ծնունդն անիմաստ է:

Ամփոփում

Ճշմարիտ Սուրբ Ծնունդը պարզապէս տօնակատարութեան ժամանակ չէ: Այն կը ներառէ շատ աւելին, քան տօնակատարութիւնը:

Սուրբ Ծնունդի ժամանակ.

- կը խորհրդածենք Աստուծոյ զոհաբերութեան վրայ (այն ինչ Ան կատարեց մեզ համար),
- կը դաւանինք Յիսուսին՝ մեր Փրկչին,
- կը միաւորուինք Քրիստոսի հետ (Աստուծոյ Սուրբ Ծննդեան նուէրը մեզ),
- կ'ուրախանանք ու կը ցնծանք:

Եկէ՛ք իմաստալից կերպով տօնենք Սուրբ Ծնունդը՝ յիշելով Աստուծոյ զոհաբերութիւնները: Սուրբ Ծնունդը զոհաբերութիւն է եւ Աստուծոյ փառքի տօնակատարութիւնն է: Սուրբ Ծնունդը Աստուծոյ հարըստութեան զոհաբերութեան տօնն է: Սուրբ Ծնունդը Աստուծոյ բնութեան զոհաբերութեան տօնն է: Սուրբ Ծնունդը Աստուծոյ կեանքի զոհաբերութեան տօնն է: Եկէ՛ք պատրաստ ըլլա՛նք զոհաբերուելու ուրիշներու համար, ինչպէս Աստուած զոհաբերուեցաւ մեզ համար:

Շնորհ Հաւոր

«Նայեցէ՛ք որ զգուշութեամբ քալէք, ո՛չ թէ անմիտներու պէս, հապա իմաստուններու պէս: Ժամանակը ծախու առէք, վասն զի օրերս չար են: Անոր համար անմիտ մի՛ ըլլաք, հապա իմացէք թէ ի՞նչ է Տէրոջը կամքը: Մի՛ գինովնաք գինիով, որուն մէջ անառակութիւն կայ, հապա Հոգիո՛վ լեցունեցէ՛ք: Սաղմոսներով ու օրհնութիւններով եւ հոգեւոր երգերով ձեր մէջ խօսակցելով՝ երգեցէ՛ք ու սաղմոս ըսէ՛ք Տէրոջը ձեր սրտերուն մէջ: Ամէն ատեն ամէն բանի համար գոհութիւն տուէք Աստուծոյ ու Հօրը՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին անունովը» (Եփես. 5:15-20):

Մովսէսի անյաջողութիւնները - մաս 2

Ելից 4:26-5:23

Աստուած արդեն Մովսէսին յայտնուած էր որպէս Յահվե՝ Տէր: Աստուած ընդգծած էր Իր անուան մէկ կողմը. Ան յաւերժ գոյութիւն ունեցողն է՝ ԵՍ ԵՄ-ը: Ան է, ով կայ եւ եղած է եւ միշտ պիտի ըլլայ: Այժմ Տէրը ատելցուց Մովսէսին ուղղուած Իր յայտնութիւնը՝ յիշեցնելով իրեն, որ Ինքը ուխտ պահող Աստուած է: Ան Իր ուխտը հաստատած էր Աբրահամի, Իսահակի եւ Յակոբի հետ՝ խոստանալով անոնց Քանանի երկիրը տալ, որտեղ իրենք կ'ապրէին որպէս պանդուխտ:

Ասկէ աւելի ի՞նչ կրնային խնդրել: Քաջալերական ճշմարտութիւնն այն է, որ Աստուծոյ խոստումները երբեք չեն չեղարկուիր: Ան ըսաւ, որ կ'ընդունի իրենց որպէս Իր ժողովուրդը, եւ Ինք՝ անոնց Աստուածը: Իսկ Իսրայէլը պէտք է սորվի, թէ ով է Աստուած: Ան իրենց Տէր Աստուածն էր, ով կը հանէր իրենց եգիպտական լուծէն:

Աստուած կրկնեց Իր ժողովուրդին Աւետյաց երկիր տանելու Իր խոստումը, որը երդումով տուած էր Աբրահամին, Իսահակին ու Յակոբին: Ասիկա պիտի ըլլայ անոնց ժառանգութիւնը: Աստուած նորէն կրկնեց Իր անունը՝ Ես Եմ Տէրը:

Իսրայէլի պատասխանը

Մովսէսը իսրայէլացիներուն հետ խօսեցաւ, բայց անոնք չլսեցին զինք՝ իրենց կոտորուած ու տրտմած սրտերու եւ դաժան ստրկութեան պատճառով: Աւելի ուշ Սողոմոնը գրեց. «Սրտին տրտմութենէն հոգին կը ճնշուի» (Առակ. 15:13), եւ «Կոտրած սիրտը ոսկորները կը չորցնէ» (Առակ. 17:22): Հեշտ է իսրայէլացիներուն դատելը, բայց մենք պէտք է քննենք մեր անձերը, թէ արդեօ՞ք ինչ-որ բանով կը տարբերուինք, թե՞ ոչ:

Մովսէսը կրկին յանձնարարութիւն կը ստանայ

Չարմանալի չէ, որ Մովսէսը յուսահատած էր: Թէեւ սկիզբը քաջալերուած էր իր ժողովուրդի արձագանքէն, սակայն հիմա, փաստացի-

օրէն իր դէմ շրջուեցան: Մովսէսին դէմ էր եւ՛ փարաւունը, եւ՛ իր ժողովուրդը: Բայց Աստուած մտադիր էր, որ Մովսէսը կատարէր Իր կողմէ յանձնարարուած յանձնարարութիւնը:

Մովսէսը առարկեց՝ զգալով այս յանձնարարութեան ծանրութիւնը: Իսրայէլը իրեն չէր լսած, եւ ոչ ալ կը պատկերացնէր, որ փարաւունը պիտի լսէր զինք, ուստի ինքզինք կը նկարագրէ որպէս անթլփատ շուրթերով մարդ:

Բայց Աստուած պատուէր տուաւ, որ Մովսէսն ու Ահարոնը Իսրայէլի ժողովուրդին եւ փարաւունին երթան: Մովսէսն ու Ահարոնը պէտք է հանէին Իսրայէլի ժողովուրդին Եգիպտոսի երկրէն: Անոնք իրենց պարտականութիւններէն չարձակուեցին: Աստուած մտադրուած էր, որ Մովսէսն ընէր այն, ինչ իրեն պատուիրուած էր:

Այսօր՝ մեզ համար

Արձագանքելու ձեւը այն մարտահրաւերներէն մէկն է, որուն կը բախտինք, երբ ամէն ինչ սխալ կ'ընթանայ: Մենք կը դժուարանանք անյաջողութիւնները դիմակայելու մէջ: Ի՞նչ կ'ընենք: Արդեօ՞ք պարզապէս ձեռնոց կը նետենք: Որքա՞ն ջանք կը գործադրենք իրավիճակին տիրապետելու համար: Մենք պարզապէս կը փորձենք խուսափել մեր պարտականութիւններէն: Սա այն ճանապարհը չէ, որով կարող ենք իմանալ, թէ Աստուած ինչ օրհնութիւն ունի մեզի համար: Մենք պէտք է որոշենք Աստուծոյ շնորհքով շարունակել այն աշխատանքը, որը Ան տուած է մեզ, միշտ յիշելով, որ Իր շնորհքը բաւարար է մեր բոլոր կարիքներուն համար:

Տոն Սթորմըր

«Մեր անձը Տէրոջը կը սպասէ: Մեր օգնութիւնը ու մեր վահանը անիկա է, վասն զի մեր սրտերը անով կ'ուրախանան, քանզի անոր սուրբ անուանը յուսացինք: Ո՛վ Տէր, քու ողորմութիւնդ մեր վրայ ըլլայ, ինչպէս քեզի կը յուսանք» (Սաղ. 33:1-3):

Ինչո՞ւ կ'ուշանաս

Գործք 22:16

Հին դարերէ մնացած ասանդավէպ մը մեզի հետեւեալը կը պատմէ: Անգամ մը ճգնաւորին մէկը, անտառ մը առաջնորդուեցաւ հրեշտակի մը միջոցաւ: Հոն տեսաւ ծերունի մարդ մը որ իր կացինը ձեռքը առած փայտ կը կտրէր: Բաւականաչափ փայտ կտրելէ յետոյ, մարդը հաւաքեց զանոնք, կապեց ու կռնակը առնել ուզեց: Սակայն երբ որ տեսաւ որ բեռը շատ ծանր էր, ետ իջեցուց զայն, քակեց, ու փոխանակ անկէ մաս մը պակսեցնելու, գնաց քիչ մըն ալ փայտ բերաւ եւ առաջուանին վրայ աւելցուց: Յետոյ աշխատեցաւ զայն կռնակը առնել եւ տանիլ: Բայց երբոր տեսաւ որ պիտի չկրնայ տանիլ, որովհետեւ շատ ծանրացած էր, նորէն վար առաւ զայն եւ գնաց քիչ մը փայտ եւս հաւաքեց ու առաջուանին վրայ դրաւ: Ճգնաւորը զարմացաւ այս ծերունի մարդուն յիմարութեան ու աղաչեց հրեշտակին որ ատոր պատճառը իրեն հասկցնէ:

Հրեշտակը ըսաւ անոր. «Դուն կը զարմանաս այս ծերունիին ըրածին, սակայն շատ մեղաւորներ ճիշդ նոյնը կ'ընեն: Անոնք երբեմն կ'արթննան իրենց մեղքերուն վրայ, եւ կ'որոշեն Տէրոջը դառնալ: Սակայն երբոր տեսնեն շատ մը բաներ իրենց կեանքին մէջ, որ փոխուելու են, ու շատ դժուարութիւններ որ յաղթուելու են, անհոգաբար զանց կ'ընեն ասպաշխարութեան կարեւոր գործը ու կը սկսին իրենց առաջուան մեղքին վրայ ուրիշ մեղքեր ալ աւելցնել: Ամէն անգամ որ կ'ուզեն ասպաշխարել, իրենց մեղքը առաջուանէն աւելի ծանրացած կը գտնեն եւ քիչ մըն ալ կը յետաձգեն ասպաշխարութիւնը: Անոնք կը խորհին, թէ ասպաշխարութիւնը աւելի դիւրին պիտի ըլլայ ասպագային մէջ քան հիմա: Այսպէսով անոնք այնչափ կը ծանրացնեն իրենց բեռը որ զայն վերցնել իրենց համար անկարելի կ'ըլլայ: Վերջապէս յուսահատած Աստուծոյ ողորմութենէն, իրենց մեղաւոր վիճակին մէջ կը պառկին, կը քնանան ու մեռնելով դժոխք կ'երթան»:

Յետոյ հրեշտակը անոր ըսաւ. «Հիմա դարձիր, այդ ծերունիին նորէն նայէ»: Երբ ճգնաւորը նայեցաւ, տեսաւ որ փայտը վերցնելու համար նորէն կ'աշխատէր ան, բայց չէր կրնար վերցնել, քանզի չափէն

աւելի ծանրացած էր: Անոր տկար ոտքերը կը դողդողային, ու մարմնի ոյժը կը պակսէր: Յանկարծ մահուան ստուերները զինքը պատեցին: Ան՝ վերջին ու յուսահատ ճիգ մըն ալ ըրաւ իր ծանր բեռը վերցնելու, սակայն ի գուր...: Ան գետին ինկաւ եւ իր բեռնան տակ հոգին աւանդեց:

Ո՛վ մարդիկ, կիներ եւ երիտասարդներ, դուք որ ապաշխարութիւնը ու փրկութիւնը յետաձգելով, ու քիչ մըն ալ մեղանշելով ձեր մեղաց բեռը աւելի կը ծանրացնէք, այս մարդը դիտեցէք: Բուն ձեր պատկերը չէ՞ք տեսներ այս մարդուն մէջ:

Շատեր, թէւ կրկին ու կրկին կ'այցելուին Աստուծոյ շնորհքով ու կ'արթննան, սակայն անկեղծ դարձ մը, ճշմարիտ ապաշխարութիւն մը եւ սրտագին գոջում մը չեն ունենար: Քիչ մը փոփոխութիւն, քիչ մը աղօթք, քիչ մը Սուրբ Գիրք կարդալ, ահա այս է իրենց բոլոր ըրածը: Բայց, աւա՛ղ, այս կերպով սատանան չի յաղթուիր, մեղքը սրտէն չ'արտաքսուիր, հին մարդը չի մեռնիր ու հոգին չի կրնար փրկուիլ: Այս կերպով յուսահատած ըլլալով, մահուան քունը կը քնանայ եւ կը կորսուին յաւիտեանս: Կ'ակնկալեն ապաշխարել, այն ատեն երբ մահուան անկողնին մէջ կը գտնուին: Սակայն ցաւալի կերպով կը խաբուին: Ինչպէս ըսած է մարդ մը. «Երբեմն մարդասպաններ կախաղանի քով, իրենց մահուանէ ճիշդ մէկ երկու վայրկեան առաջ ներում կը ստանան, սակայն ասիկա շատ քիչ պատահած բան մըն է: Մահուան անկողնին մէջ եղած ապաշխարութիւնը ասանկ է: Այդ ակնկալութեամբ ապաշխարութիւնդ երբեք մի՛ յետաձգեր»:

Քաղուած՝ «Ընտիր ժողովածու հոգեւոր
պատմութիւններուն» զիրքէն

«Մի՛ վախնաք, վասն զի ահա ես ձեզի մեծ ուրախութեան աւետիս մը կու տամ, որ բոլոր ժողովուրդին պիտի ըլլայ: Վասն զի այսօր Փրկիչ մը ծնաւ Դաւիթին քաղաքին մէջ, որ Օծեալ Տէր է: Եւ այս ձեզի նշան մը ըլլայ՝ մանուկ մը պիտի գտնէք խանձարուրով փաթթուած ու մսուրի մէջ պառկած»:

Ղուկ. 2:10-12

Օդային վերելք

Երկար էր ճամբորդութիւնս. Սէն Տիէկոյէն մինչեւ Ֆլօրիտա մինչ տուն կ'երթայի առետրական ժողովէ մը: «Եթէ միայն կարենամ հանդարտիլ», մտածեցի, երբ օդանաւին մէջ կը տեղաւորուէի: Նոյնիսկ երբ բախտաւորութիւնը ունեցայ Ա. կարգով փոխարինելու տեղս, այդ ալ չօգնեց որ խաղաղիմ: Քսան տարեկան եղբօրորդիս՝ Ճորտընը մաշկի քաղցկեղ ունէր: Ան երգեր գրելու նոր ասպարէզի մէջ էր: Հիւանդութիւնը անհաւատալի քաջութեամբ կը դիմագրաւէր, քանի որ կը հաւատար թէ Աստուած յատուկ ծրագիր մը ունէր իր կեանքին համար: Սակայն ես, շատ մտահոգ էի իրմով:

Քովս նստած մարդը նկատեցի – երկար մազերով, թափթփած շապիկով, թաթուներով լեցուն մէկն էր: Կարծես 70-ական թուականներէն մնացած նուագիչ մը ըլլար: «Նուագախումբիս հետ կը ճամբորդեմ» ըսաւ օդային սպասարկողին, որ խմիչք կը հրամցնէր: Այդ հաստատեց խորհածս:

- «Իրա՞ւ», ըսի, «եղբօրորդիս կ'ուզէ երգեր գրող դառնալ»:

Ան ականջի գործիքը հանեց եւ սկսաւ հարցումներ հարցնել Ճորտընին մասին: Անոր ունեցած քաղցկեղին մասին սկսայ խօսիլ, եւ վախիս համար որ կրնար ան մահանալ: Չարմանալի էր, որ բոլորովին անծանօթի մը հետ կը բաժնեկցէի վախերս եւ մտահոգութիւններս:

- «Ես ալ քաղցկեղ ունեցայ քանի մը տարի առաջ», ըսաւ աթոռակիցս, «գիտեմ որքան դժուար է այդ»: Արցունքի կաթիլ մը իջաւ այտէն վար: Ան ձեռքս ամուր բռնեց եւ ըսաւ. «Կրնաս աղօթել իրեն համար: Ես ալ հիմա քեզի հետ պիտի աղօթեմ»:

Քովի նստարանէն կիմ մը ըսաւ. «Ես ալ կ'ուզեմ ձեզի հետ աղօթել»: «Ես ալ» ըսաւ ետեւէն մարդ մը: Չէի գիտեր, որ ուրիշներ մեզի մտիկ կ'ընէին: Մէյ մըն ալ տեսայ որ այդ բաժնին մէջ եղող բոլոր ճամբորդները ոտքի ելան եւ ձեռք ձեռքի բռնեցին, ներառեալ երկու սպասարկող պաշտօնեաները: Ասկէ առաջ նման աղօթքի խումբ մը չէի առաջնորդած, ուստի սրտէս ինչ որ բխեցաւ այդ ըսի Աստուծոյ: Իր քաղցկեղի լուրէն ի վեր, առաջին անգամն էր որ առանձին չզգացի վախիս

մէջ: Աստուած ինձի հետ էր գետնէն 30,000 ոտք բարձրութեան վրայ, այդ խումբ մը մարդոց հետ որոնք կ'աղօթէին եւ պիտի շարունակէին աղօթել Ճորտընին համար:

Հիմա անոր քաղցկեղը մարած է: Ճորտըն կը շարունակէ երգեր յօրինել եւ ես տակաւին աղօթքի գօրութեան մասին ունեցած փորձառութեանս օդային վերելքին վրայ եմ:

«Դուք ինձի աղօթք պիտի ընէք եւ ձեզի պիտի լսեմ, կ'ըսէ Տէրը» (Երեմ. 29:12):

Քաղուած՝ «Աւետաբեր ձիթենին» գիրքէն

ACM-ի խումբը՝ նուէրներ փաթեթաւորելու ժամանակ:
Սուրբ Ծնունդին այս նուէրները պիտի բաժնուին 11 գիղերու 715 մանուկներու: Փաթեթին մէջ ներառուած է նաեւ 2023 թ.-ի օրացոյց եւ քրիստոնէական ամսագիր: